

ПІДПРИЄМНИЦТВО, МЕНЕДЖМЕНТ, МАРКЕТИНГ

УДК 378:378.147

ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ВИДІВ ТЕСТІВ ДЛЯ КОНТРОЛЮ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ОСНОВАМ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ

І.В.ОСАДЧУК – к.с.-г.н., в.о. доцента,

С.Ю.БОЛІЛА – к.с.-г.н., доцент,

Ю.А.КОНОНЕНКО – асистент, Херсонський ДАУ

Незалежно від виду освіти, передача та засвоєння знань та умінь є тим процесом навчання, в результаті якого у свідомості людини закладаються певні схеми. Необхідною складовою частиною процесу навчання основам менеджменту є перевірка знань і умінь студентів, основною функцією якої є контроль. Цілі і зміст перевірки результатів засвоєння студентами знань і умінь визначають форми, види і методи контролю. В наш час особлива увага приділяється такій формі контролю, як тестовий або програмований контроль знань і умінь студентів [1].

Роглянемо застосування такого контролю при викладанні основ менеджменту.

Насамперед, слід зазначити, що усі програмовані контрольні завдання, призначені для перевірки засвоєння студентами навчального матеріалу обмеженого обсягу, називаються ще програмами оберненого зв'язку, або тестами. Слід розуміти різницю між психологічними, соціальними, технічними, медичними, хімічними тестами та педагогічним тестом.

Педагогічний тест – це система завдань зростаючої складності специфічної форми, що дозволяє якісно оцінити структуру і виміряти рівень знань. Завдання можна визначити як дидактично і технічно ефективний засіб об'єктивного контролю знань і умінь студентів. Завдання тесту виражаються не у вигляді запитань, а представляють собою твердження, які, залежно від відповідей студентів, можуть перетворюватись у істинні або помилкові вислови [9]. Але тут є одне виключення – інколи завдання тестів являють собою пряме запитання, що вимагає лише однозначної відповіді у вигляді слова, числа, формули і т.п.

Для перевірки знань студентів з основ менеджменту ми добираємо і створюємо тести різних видів. Вид тесту залежить від того, який принцип лежить в основі добору відповідей у завданнях, що входять до складу тесту. Так, якщо в завданнях використано принцип альтернативності, то тест називається тестом-альтернативою і т.д.

Тест-альтернатива вимагає від студентів вибору однієї з двох запропонованих відповідей на кожне завдання. При складанні такого тесту ми слідкуємо за тим, щоб не використовувались слова, які підказують відповідь, щоб речення були лаконічними і однозначними. Тести цього типу можуть мати такий вигляд:

1) декілька завдань, кожне з яких має свої дві відповіді – одну правильну, іншу неправильну;

2) декілька завдань, які мають однакові варіанти відповідей.

Більш помітну ефективність мають тести, завдання в яких побудовані за принципом подвоєної альтернативи. Такі завдання містять чотири варіанти відповідей. Наприклад:

ЛІДЕР

а) призначається офіційно, має певні права і обов'язки;

б) призначається офіційно, може не мати певних прав і обов'язків;

в) висувається стихійно, має певні права і обов'язки;

г) висувається стихійно, може не мати певних прав і обов'язків.

Як бачимо, в такому завданні одна пара варіантів відповідей однакова за I-у позицією, а інша – II-у. Студент має вибрати лише один варіант відповіді, який є правильним як за I-ю, так і за II-ю позицією.

Тести, що містять завдання такого типу ми називаємо **тестами подвоєної альтернативи** [2].

Наукове управління (1885-1920), як I-й етап у розвитку управлінської думки, найбільш тісно пов'язане з роботами:

а) Г.Ганта і А.Файоля;

б) А.Файоля і Е.Мейо;

в) Е.Мейо і Ф.Тейлора;

г) Ф.Тейлора і Г.Гантта.

Цікавим є **тест-рядопокладання**, відповіді в завданнях якого дібрані відповідно принципу класифікації. Наприклад:

Ціль, яка стоїть перед конкретним робітником в організації, називається:

а) операційною;

б) оперативною;

в) загальноорганізаційною;

г) генеральною.

Тест-кумуляція включає завдання, що містять такі варіанти відповідей, в яких у кожній послідуєчій відповіді є елемент попередньої з новим доповненням. У цьому випадку останній варіант відповіді здається найбільш повним і студенти, які не досить глибоко знають матеріал, вибирають саме його, гадаючи, що це – вірна відповідь не слід ставити на останнє місце у переліку варіантів.

Слідуючий вид тестів можна назвати **тестами одиничного вибору**, бо всі вони складаються з завдань, які включають як правильні, так і неправильні відповіді, а студент повинен вибрати лише одну правильну відповідь. Завдання ж тестів **множинного вибору** передбачають вибір декількох правильних відповідей з 7-15 запропонованих. Наприклад:

Конфлікт, як процес, має такі основні стадії:

а) зав'язка;	д) невтручання;
б) розвиток;	е) розв'язання;
в) споглядання;	є) передбачення;
г) післяконфліктний синдром;	ж) кульмінація;
	з) медитація.

Відповідь: а, б, г, є, ж.

Окрім вказаних видів тестів, ми добираємо і складаємо тести, в завданнях яких використовуються принципи градування, доповнення, нагадування, упорядкування та ранжування. Особлива ж увага надається комбінованим тестам, до складу яких входять завдання різних видів.

Використання тестового контролю дає можливість викладачу безперервно стежити за засвоєнням знань кожним студентом, а студентам – самостійно виявляти стан своїх знань, умінь, навичок і визначати можливості свого просування у вивченні основ менеджменту та маркетингу.

Література:

1. Буринська Н.М. Методика викладання хімії (теоретичні основи). –К.: Вища шк. Головне вид-во, 1987. –С.156.
2. Аванесов В.С. Композиція тестових заданій // Хімія в школі. №1. 1993. –"Школа-Пресс". –С.24-27.